

θέλλει τὰ τῷ οὐσίᾳ αἴπα, ὡς αἴπα πάντων, ή
 τῷ αὐτούρεται αἰτηγενούμενον. ἐπὶ τῷ φερόντο,
 εὐτελεχεῖται. οὐδὲ δὲ ἔτερον φερόντα διπά τὰ
 στατικά, ἀ μήτε τὸς γένους λέγεται, μήτε πολ-
 λαχίσ λέγεται. καὶ δέ τις αὐτὴν φέρει. πέντε μέρων
 φέρχεται τῷ αἱ Θεοῖς, καὶ πότεν· καὶ πότεν αἱ
 εἰσιται, καὶ πότεν ἔτεραι, σύρται.

Κεφαλίου 5.

Eπει δή ήστι τρεῖς οὐσίαι, δέος αὐτῷ αἱ
 φυσικαὶ, μία δὲ ή αὐτίντοις, πως ταύ-
 της λεκτέον, οὖτις ἀλάγηκτο εἶ) αἱ πάντα οὐ-
 σίαι, αὐτίντοις. αἵ τις γένος αἰτηγενούμενον
 ἔτι πάντα εἰ πάντα φέρεται. πάντα φέρεται.
 δέηδειν αὐτὸν πάντα εἰ τὸ γένος αὐτοῦ εἶ το
 παρότερον εἷναι ὑπέρειψεν εἶ) μὴ ὄντος γένοντος, τοῦ ή
 πάντης αἴτια πάντων σωματικῆς, τοῦ οὐρανοκοινής
 γένος αὐτοῦ, ή κανέντοις πάντος. κίνησις δή
 ἵνα ἔστι συνεργός, δέηδε η καταρράκτην καταβοτοῦ
 πλανητοῦ πάντων καταπίειν. οὐδὲν αἴτια
 δέηδειν αὐτούς είναι πάντων καταπίειν, μηδὲ
 ἐπεργομένη πάντα, εἰς τὴν κίνησιν. αἴτια πάντων
 μεταβάλλειν. οὐ τοτένα οὐδὲν αὐτῶν ἴσχει,
 οὐδὲ οὐλλαγοῖς παρέχει τὰ εἰδών. εἰ τοῦ
 εργοῦντος, εἰς τοῦ κίνησίας, ἐπι οὐδὲν εἴτε
 εργάζοντος, οὐδὲν αὐτῆς σκύψει. οὐδὲν γένος αἴτιον
 δέηδειν επεργούμενον εἰ τοῦ οὐλλαγοῦ πάντων
 δέηδειν επεργούμενον εἰ τοῦ παντού πάντων
 δέηδειν επεργούμενον εἰ τοῦ μεταβάλλειν πάντων
 μεταβάλλειν. οὐ τοτένα οὐδὲν αὐτῶν ἴσχει,
 οὐδὲ οὐλλαγοῖς παρέχει τὰ εἰδών. εἰ τοῦ
 εργοῦντος, εἰς τοῦ κίνησίας, ηποτέ οὐδὲν
 επεργάζεται, φάσι, πάντοτε αὐτών τοιάν
 πάντα γένηται, φάσι, πάντων αὐτών τοιάν
 πάντα γένηται, φάσι, πάντων αὐτών τοιάν
 πάντα γένηται, φάσι, πάντων αὐτών τοιάν

A Ac illo modo substantiarum causa, quasi
 omnium causa sunt: quia peremptis, peri-
 muntur. Præterea, quod primum actu est:
 illo vero modo, alia prima, quæcumque
 contraria, quæ nec vi genera, neque mul-
 tipliciter dicitur: item & materie. Quæ
 itaque sensibilium principia sunt: et quæ
 quovadmodum modo eadem, & diversa, dictū est.

C A P V T VI.

CVM vero tres sint substancialia, duæ qui
 dem naturales, alia autem immobili-
 lis, de hac est dicendum, quod necesse
 est perpetuum aliquam, & immobilem sub-
 stantiam esse. Etenim substancialia primæ
 entium sunt: & si concreta corruptibles, om-
 nina corruptibilia sunt. At impossibile
 est, aut generari motum, aut corrumpi-
 nam semper erat. Neque tenuus: cum non
 sit possibile, prius, & posterius esse, tempo-
 re non existente. Et motus sane ita conti-
 nuous est, sicuti & tempus. Aut enim idem,
 aut quadam ipsius motus passio est. Mo-
 tus vero non est continuus, praeter hunc
 qui secundum locum, & hunc, qui circu-
 latris est. At vero si motuum, aut effectu-
 um est, non autem operans aliiquid, non
 est motus. Possibile namque est non ope-
 rari, quod potentiam habeat. Nulla igitur
 utilitas erit, ne quidem si perpetuas sub-
 stancialias faciamus, quemadmodum qui fa-
 ciunt species, nisi aliquid principium in-
 sit, quod mutare possit. Non igitur sufficiat
 illa quidem, nec alia substancialia præ-
 ter species. Nam si non operabitur, motus
 non erit. Nec item si operabitur quidem
 substancialia vero eius potentia sit: non e-
 nem erit perpetuus motus. Quod enim
 potentia est, contingit non esse. Oportet
 igitur esse tale principium, cuius substan-
 tia actus sit. Item has oportet esse substan-
 tias, absque materia: sempiternas enim es-
 se oportet, si aliquid quidem aeternū est,
 actu igitur sunt. Atqui dubium est: nam
 omnes quidem agens, posse quoque vide-
 tur, potens vero non omne agere: quare
 potentia erit prior. Verum si hoc ita sit, ni-
 hil entium erit. Contingit enim posse
 quidem esse, nondum vero esse. At si vit
 theologi, qui ex nocte cuncta generant:
 siue, ut physici dicunt, omnes res simul e-
 rant, idem impossibile erit. Quo namque
 modo mouebuntur, si nulla erit actu causa?
 Non enim ipsa materia se ipsam mouebit,
 verum opifex virtus: neque menstrua, ne-
 que terra, verum semina, atq. humanum
 semen. Propter quod quidam faciunt
 semper actum, veluti Leucippus, & Plato,
 cum semper esse motum dicant: cur vero,
 vel quæ, ne aiunt, nec cur sic, nec causam